

ตารางความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
หลักการ ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
เหตุผล โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๐ (๑๐) มาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๗ และมาตรา ๒๖๗ บัญญัติให้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่ และอำนาจ ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ความเห็น และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่จะใช้ประกอบการพิจารณาและดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมาย โดยการดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นต้องมีการกระหนหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลบางประการ และเป็นไปเท่าที่จำเป็นต่อ	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ที่อ้างถึงวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับหลักการสากลเกี่ยวกับกระบวนการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ต้องมาจากความหลากหลายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดปัจจุบัน เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบเหตุผลที่กล่าวว่า กระบวนการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องมาจากความหลากหลายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีความชัดเจนและอาจสื่อ	ความว่า “ประกอบกับวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับหลักสากลเกี่ยวกับกระบวนการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ต้องมาจาก ความหลากหลายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง” เป็น ความ ที่ สอด คล้อง กับ ที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>การปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุดปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับหลักสากลเกี่ยวกับกระบวนการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ต้องมาจากความหลากหลายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>ความหมายไปในทางที่ไม่ถูกต้องได้เนื่องจากหลักการว่าด้วยสถานะและหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (Paris Principles) ได้กำหนดเฉพาะว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมาจากบุคคลหลายฝ่าย โดยอาจมาจากการเลือกตั้งหรือโดยวิธีอื่น หากได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับกระบวนการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ต้องมาจากความหลากหลายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องไม่</p>	
<p>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>คำปรารภ โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>กระทำได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>			
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.”</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒) พระราชบัญญัติระเบียบแบบกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาความต่อเนื่องของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ลงวันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ			
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล บรรดาที่ ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย หรือตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมี พันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติด้วย</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	<p>ความในตอนที่ร่างมาตรา ๔ วรรค หนึ่ง ที่ว่า “...ตามหนังสือสัญญาระหว่าง ประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมี พันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม” เป็นการใช้ ถ้อยคำที่ซ้ำซ้อนกัน ไม่สอดคล้องกับหลัก กฎหมายระหว่างประเทศ และมีปัญหาใน การตีความจึงควรใช้ข้อความว่า “...ตาม พันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทย จะต้องปฏิบัติตาม” ซึ่งผ่านการตรวจแก้จาก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการ เสนอขอปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๑ แล้ว</p>	<p>ความว่า “หนังสือสัญญา” หมายความรวมถึงกฎหมายจารีต ประเพณีระหว่างประเทศ (Customary International Law) และหมายความรวมถึงการทำหนังสือ สัญญากับองค์กระระหว่างประเทศ ด้วย และความว่า “พันธกรณีที่ จะต้องปฏิบัติตาม” ก็ยังทำให้ ประเทศไทยสงวนบางเรื่องไว้ได้โดย ไม่ต้องปฏิบัติตาม ความที่บัญญัติไว้มี เนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>
<p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน และ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตาม</p>	สำนักงาน คณะกรรมการ สิทธิมนุษยชน	<p>เสนอแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “พนักงาน เจ้าหน้าที่” จากเดิมที่ใช้ว่า “พนักงาน” เป็น “พนักงานราชการ” เพื่อให้สอดคล้อง</p>	<p>ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ นิยาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” ที่ กำหนดให้หมายความรวมถึง</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้	แห่งชาติ	กับตำแหน่งปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ใน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	“พนักงานราชการ” แล้ว
<p>มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ หรือเลขาธิการ มีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งใดมีการกำหนด ขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการหรือเลขาธิการต้อง กำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย			
<p>มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการต้องให้ ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ใน กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วย กฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้ คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการเรื่องใด ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาจเข้าลักษณะ เป็นการกระทำที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ด้วย ให้คณะกรรมการปรึกษาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่ เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้ การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ซ้ำซ้อนกัน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเชิญ ประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและ กำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กร ปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว</p>	<p>สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ</p>	<p>๑. เห็นว่าควรกำหนดเช่นเดียวกันกับ มาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญฯ กล่าวคือ “ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้องค์กรอิสระร่วมมือ และช่วยเหลือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใน การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรและถ้า องค์กรอิสระใดเห็นว่าผู้กระทำการอันไม่ ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และ อำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้แจ้งให้องค์กร อิสระนั้นทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจต่อไป”</p> <p>๒. การกำหนดให้คณะกรรมการอาจส่งเรื่อง จึงขัดต่อร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว เห็นควร เปลี่ยนจากคำว่า “อาจ” เป็น “ต้อง” (มาตรา ๒๙ ตามร่างที่เสนอโดยสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	<p>ร่างมาตรา ๖ สอดคล้องกับ ความเห็นของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว</p>
	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>การดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ในการแก้ไข ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงควร</p>	<p>ร่างมาตรา ๖ ได้บัญญัติกลไกใน การให้ความร่วมมือและความ ช่วยเหลือกับองค์กรอิสระอื่น รวมทั้ง</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		กำหนดการมีองค์กรกึ่งตุลาการร่วมแก้ไข ปัญหาเพื่อให้เกิดการแสวงหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบ และมีความเป็นอิสระในการ ดำเนินงาน	กำหนดให้มีการปรึกษาหารือร่วมกับ องค์กรอิสระอื่นเพื่อกำหนดแนวทาง ในการดำเนินงานร่วมกันแล้ว
	กระทรวงการ ต่างประเทศ	ความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับผู้ตรวจการ แผ่นดิน และองค์กรอิสระอื่น ๆ สอดคล้อง กับมาตรา ๒๒๑ ของร่างรัฐธรรมนูญ และ การส่งเรื่องไปให้อีกองค์กรหนึ่งดำเนินการ ต่อไปเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกและ เสริมประสิทธิภาพในการทำงานให้กับ ประชาชน เนื่องจากลดทอนขั้นตอนการยื่น คำร้องใหม่	ร่างมาตรา ๖ สอดคล้องกับ ความเห็นของกระทรวงการ ต่างประเทศแล้ว
มาตรา ๗ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
หมวด ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
มาตรา ๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้เป็นกลาง ทางการเมือง และมีความรู้และประสบการณ์ด้านการ คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ใน	สภาขับเคลื่อน การปฏิรูปประเทศ	กำหนดนิยามและขอบเขตคำว่า “เป็น กลางทางการเมือง” ไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้ คณะกรรมการสรรหามีกรอบและแนวทางที่ ชัดเจนในการคัดสรรบุคคลที่มาทำหน้าที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ความในมาตรา ๘ เป็นไปตามมาตรา ๒๔๗ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ และ เนื่องจากคำว่า “เป็นกลางทางการเมือง” เป็นคำที่มีความหมายตาม ความหมายทั่วไปอยู่แล้ว และการ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ด้านดังต่อไปนี้ อย่างน้อยด้านละหนึ่งคนแต่จะเกินด้านละสองคนมิได้</p> <p>(๑) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนต่อเนื่องกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๒) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสอนหรือทำงานวิจัยเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในระดับอุดมศึกษามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี</p>			พิจารณาว่าผู้ใดมีคุณสมบัติดังกล่าวหรือไม่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงของแต่ละบุคคลเป็นกรณีๆ ไป และคณะกรรมการสรรหาสามารถกำหนดกรอบและแนวทางในการพิจารณาคัดสรรบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติดังกล่าวได้อยู่แล้ว
<p>(๓) มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่ยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>(๔) มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารงานภาครัฐที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๕) มีความรู้และประสบการณ์ด้านปรัชญา วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของไทยเป็นที่ประจักษ์ที่ยังประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันสมัครหรือวันที่</p>	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	เห็นว่าอาจเป็นการกำหนดเกินกว่าขอบเขตตามร่างรัฐธรรมนูญฯ หรือไม่ โดยมาตรา ๒๔๖ วรรคสอง ของร่างรัฐธรรมนูญฯ กำหนดว่า “ผู้ซึ่งได้รับการสรรหาต้องมีความรู้และประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์”(มาตรา ๖ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	มาตรา ๒๔๖ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้การกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา และการพ้นจากตำแหน่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งในการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวตามมาตรานี้ สอดคล้องกับหลักการปารีสในเรื่ององค์ประกอบและหลักประกันความเป็นอิสระและความแตกต่างหลากหลายแล้ว
<p>ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี</p>	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	การบัญญัติความในวรรคหนึ่งไว้เช่นนี้เป็นการกำหนดไว้เกินเลยไปจากหลักการว่าสถานะและหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (Paris Principles) สลับซับซ้อนยากแก่การ	ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>พิจารณา และมีปัญหาในการตีความ ก่อให้เกิดความไม่แน่นอนในการพิจารณา ปัญหาคุณสมบัติคนตีความมีความรู้ความสามารถ ไม่อยากเข้ามาเผชิญกับปัญหานี้ในระหว่างการทำงาน อีกทั้งหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๘ เป็นเพียงตัวหนังสือ ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่าจากหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะทำให้ได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในอุดมการณ์ได้ ดังนั้น ร่างมาตรา ๘ จึงอาจนำคุณสมบัติตาม (๑) – (๕) มา กำหนดเป็นตัวอย่าง โดยไม่บังคับให้มี ๕ ด้าน และไม่ควรถูกกำหนดเวลาในความเป็น ผู้เชี่ยวชาญได้เลย</p>	
	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>๑. ควรมีความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านสิทธิมนุษยชน ๒. ควรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการ ใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการปฏิบัติงานจะ เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาและพันธกรณี ระหว่างประเทศ และมีการประชุมร่วมกัน ในระหว่างองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติ ๓. คุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น</p>	<p>เห็นด้วย โดยบทบัญญัติเกี่ยวกับ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ รวมทั้งกระบวนการสรรหาตาม มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ กำหนดไว้สอดคล้องกับความเห็นดังกล่าว และสอดคล้องกับหลักการปารีสด้วย แล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นควรกำหนดให้มีสัดส่วนจากบุคคลที่มาจากองค์กรประชาชน หรือภาคประชาสังคม และต้องเป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม และบุคคลโดยทั่วไป รวมทั้งมีความเป็นกลางทางการเมือง</p> <p>๔. ควรกำหนดคุณสมบัติให้มีสัดส่วนชาย และหญิงเท่าเทียมกันในการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน</p> <p>๕. ควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และหลักการปารีส โดยให้มีสัดส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีความเหมาะสม</p> <p>๖. ควรมีการให้ระบุเหตุผลในการเลือกคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่าเป็นผู้มีความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนเป็นที่ประจักษ์อย่างไร</p> <p>๗. ไม่ควรมีองค์ประกอบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่มีมากเกินไป เพราะจะทำให้กระบวนการสรรหามีความล่าช้า</p>	
	กระทรวงการต่างประเทศ	๑. การกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการสรรหาที่ชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ	ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเห็นที่เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นที่ประจักษ์ และมีความเป็นอิสระและความเป็นกลาง สอดคล้องกับคุณสมบัติของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามหลักการปารีส อีกทั้งเป็นการแก้ไขข้อห่วงกังวลของ ICC</p> <p>๒. ควรกำหนดคุณสมบัติให้มีสัดส่วนชายและหญิงเท่าเทียมกันในการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน</p>	
<p>มาตรา ๙ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๘ แล้ว กรรมการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี</p> <p>(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า</p> <p>(๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	<p>ควรกำหนดนิยามและขอบเขตคำว่า “มีความซื่อสัตย์เป็นที่ประจักษ์” ไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้คณะกรรมการสรรหามีกรอบและแนวทางที่ชัดเจนในการคัดสรรบุคคลที่มาทำหน้าที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>คุณสมบัติของกรรมการสิทธิมนุษยชนตามร่างมาตรา ๙ เป็นหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และเห็นว่าคำว่า “มีความซื่อสัตย์เป็นที่ประจักษ์” ไม่จำเป็นต้องนิยาม เนื่องจากเป็นคำที่คนทั่วไปเข้าใจไปในทางเดียวกันและการพิจารณาว่าผู้ใดมีคุณสมบัติดังกล่าวหรือไม่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงของแต่ละบุคคลเป็นกรณี ๆ ไป และคณะกรรมการสรรหาสามารถกำหนดกรอบและแนวทางในการพิจารณาคัดสรรบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติดังกล่าวได้อยู่แล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	<p>๑. ไม่ควรกำหนดเรื่องวุฒิการศึกษาว่าต้อง จบระดับปริญญาตรี แต่ควรกำหนดใน เรื่องความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ ประจักษ์มากกว่ากรณีวุฒิการศึกษา</p> <p>๒. คำว่า ผู้มีสัญชาติไทย ไม่ควรกำหนดว่า โดยการเกิดเพราะการคุ้มครองสิทธิ มนุษยชนนั้น ถ้าผู้มีสัญชาติไทยดังกล่าว เข้าใจบริบทสังคมไทยก็น่าจะเพียงพอ</p>	<p>มาตรา ๒๑๖ รัฐธรรมนูญ ได้ บัญญัติบังคับว่านอกจากคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ เป็นการเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วย องค์กรอิสระแต่ละองค์กรแล้ว ผู้ ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ทั่วไปด้วย ซึ่งหมายความว่าผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระต้องมี สัญชาติไทยโดยการเกิดอันเป็น คุณสมบัติทั่วไปด้วย จึงไม่อาจแก้ไข ตามความเห็น ข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ได้</p>
<p>มาตรา ๑๐ กรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด</p> <p>(๒) ตติยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคล ล้มละลายทุจริต</p> <p>(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนใด ๆ</p> <p>(๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	<p>ควรกำหนดคุณสมบัติว่าบุคคลที่ละเมิด สิทธิมนุษยชนทั้งก่อนหรือหลังการดำรง ตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนมีลักษณะ ต้องห้าม และเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งได้</p>	<p>ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามไว้ใน ร่างมาตรา ๑๐ (๒๕) ซึ่งสอดคล้อง กับความเห็นที่เสนอแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>(๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราว หรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมาย</p>			

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอก เงินในความผิดฐานฟอกเงิน</p> <p>(๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการ อันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง</p> <p>(๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วย ประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย</p> <p>(๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาล ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำ พิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำ</p> <p>ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้ อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง ร้ายแรง</p> <p>(๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือ</p>			

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ความผิดลหุโทษ</p> <p>(๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p> <p>(๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p> <p>(๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ</p> <p>(๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๒๕) เป็นผู้ที่มีประวัติการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างชัดแจ้ง</p>			
มาตรา ๑๑ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควร	งานสัมมนาที่รัฐสภา	ให้ประชาชนภาคสังคมที่ทำงานและมี	กลุ่มบุคคลในภาคประชาสังคม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ</p> <p>(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ</p> <p>(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน องค์กรละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๕) ผู้แทนสหภาพนายความหนึ่งคน ผู้แทนสภาวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และผู้แทนสภาวิชาชีพสื่อมวลชนเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๖) อาจารย์ประจำหรือผู้เคยเป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสอนหรือทำงานวิจัยหรือทำงานด้านสิทธิมนุษยชนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มีมติเลือกด้วยคะแนนเสียงสองในสาม หนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขาธิการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา</p>	<p>วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>ประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน ในสัดส่วน ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการสรรหา และควรมีความหลากหลาย เช่น ผู้แทนจากภาควิชาการ ผู้แทนภาคประชาชนที่เป็นผู้พิการ เป็นต้น และไม่ควรมีที่มาจากตุลาการในศาลต่าง ๆ</p>	<p>มีจำนวนมาก หากกำหนดสัดส่วนให้เป็นกรรมการสรรหาอาจไม่ครอบคลุมบุคคลในกลุ่มภาคประชาสังคมทั้งหมด และสัดส่วนของคณะกรรมการสรรหาที่เป็นผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๔) และสภาวิชาชีพตาม (๕) นั้นสามารถตรวจสอบที่มาและจำนวนที่แน่นอนได้เนื่องจากต้องเป็นองค์กรหรือสภาวิชาชีพที่ได้จัดแจ้งไว้กับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และป้องกันมิให้มีการจัดตั้งองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนหรือสภาวิชาชีพเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้แทนเป็นกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเท่านั้น</p> <p>ความที่บัญญัติไว้จึงมีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>
<p>องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตาม (๔) และสภาวิชาชีพตาม (๕) ต้องเป็นองค์กรหรือสภาวิชาชีพที่ได้จัดแจ้งไว้กับสำนักงาน โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจด</p>	<p>กระทรวงการต่างประเทศ</p>	<p>การกำหนดให้มีกรรมการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรรวมผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรเอกชน ทำให้มีองค์ประกอบจากผู้แทนซึ่งมา</p>	<p>ความใน (๔) และ (๖) สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>แจ้ง การรับจดแจ้ง และการเลือกกันเองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยต้องกำหนดให้มีการเลือกกันเองให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่มีกรณีที่ต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ</p> <p>วิธีการเลือกกรรมการสรรหาตาม (๖) ให้เป็นไปตามที่กรรมการสรรหาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ตกลงร่วมกัน ในกรณีที่เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสามแล้วยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) (๔) หรือ (๕) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้กรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ดำเนินการตกลงและเลือกกรรมการสรรหาตาม (๖) ได้ต่อไป โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสาม</p> <p>ในกรณีที่พ้นกำหนดเวลาการเลือกกรรมการสรรหาตาม (๖) แล้ว ยังไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่</p>		<p>จากหลากหลายสาขาวิชาชีพ และเป็นการเปิดให้ผู้แทนภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการสรรหา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ICC</p>	
	<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>การกำหนดวิธีการเลือกอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา มาเป็นกรรมการสรรหาตามร่างมาตรา ๑๑ (๖) โดยให้กรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ (๑) – (๕) มีมติเลือกด้วยคะแนนสองในสาม นั้น เป็นวิธีการที่ไม่สอดคล้องกับวิธีการเลือกกรรมการสรรหาองค์กระอิสระโดยทั่วไปและเป็นการเพิ่มขึ้นตอนเกินความจำเป็น เนื่องจากต้องให้กรรมการสรรหาที่เพิ่งจะได้รับเลือกมาคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกรอบหนึ่ง ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดวิธีการเลือกกรรมการสรรหาตามร่างมาตรา ๑๑(๖) ให้เป็นวิธีเดียวกันกับการเลือกกรรมการสรรหาตามร่างมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) โดยให้อาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา เลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการ เมื่อเปลี่ยนแปลงดังนี้แล้ว จึงควรตัดข้อความใน</p>	<p>ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		ร่างมาตรา ๑๑ วรรคสี่ ออก เนื่องจากไม่มีที่ ใช้แล้ว	
	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	๑.เสนอเพิ่มประธานศาลรัฐธรรมนูญ อีก ๑ คน เพื่อตัดปัญหาเรื่องการลงคะแนน เสียง ๒.เสนอแก้ไข (๓) เป็น ประธานศาล ปกครองสูงสุด	๑. ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาที่ เหมาะสม เนื่องจากเมื่อมีการ เลือกตั้งแล้ว กรรมการสรรหาตาม (๒) จะมี ๒ คน ทำให้จำนวน กรรมการสรรหาครบเป็นทั้งหมด ๙ คน ๒. ความใน (๓) สอดคล้องกับ ความเห็นข้อ ๒
<p>มาตรา ๑๒ ให้กรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ (๔) (๕) และ (๖) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อน วันที่มีกรณีที่ต้องสรรหากรรมการใหม่ แต่ไม่รวมถึงการสรร หาใหม่หรือการสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓ วรรคหก มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๕ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตามวรรค หนึ่งแล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการสรรหา สำหรับศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระอื่นในขณะเดียวกัน มิได้</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ ดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการสรรหาแทนโดยเร็ว ใน</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ถ้ายังมีกรรมการสรรหาตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่</p> <p>ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>			
<p>มาตรา ๑๓ ในการสรรหากรรมการ ให้คณะกรรมการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและปราศจากอคติทั้งปวง โดยอย่างน้อยการสรรหาต้องมีกระบวนการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปถึงกระบวนการสรรหากรรมการ โดยอย่างน้อยต้องระบุจำนวนตำแหน่งกรรมการที่จะสรรหา หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่จะใช้ในการสรรหาทุกขั้นตอน และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>(๒) การสรรหากรรมการให้กระทำโดยการประกาศรับสมัครหรือการเสนอชื่อบุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปเพื่อเข้ารับการสรรหาซึ่งต้องกระทำโดยเปิดเผย โดยในการเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาจะต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้นด้วย และให้มีการประกาศรายชื่อบุคคลที่จะเข้ารับการสรรหาให้ประชาชนทราบเป็นการ</p>	<p>กระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>การกำหนดขั้นตอนของการสรรหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประชาสัมพันธ์การสรรหาอย่างกว้างขวาง และการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งภาคประชาสังคมด้วย เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ ICC</p> <p>การกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการสรรหาเกี่ยวกับความรู้ความชำนาญในภาษาต่างประเทศนั้น อาจไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเท่าใดนัก เนื่องจากกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่ในประเทศไทย ไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศ</p>	<p>กระบวนการสรรหาที่กำหนดไว้ในร่างมาตรานี้สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศแล้ว</p> <p>ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ทั่วไป เพื่อรับฟังข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของผู้เข้ารับ การสรรหาดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาในการสรรหา ด้วย</p> <p>(๓) ในการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหา ปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทาง จริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม มีทัศนคติที่เหมาะสมใน การปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จ รวมถึงตลอดทั้งคำนึงถึงการ มีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย และให้คณะกรรมการสรร หาส่งข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณาคัดสรรไปยังวุฒิสภาเพื่อ ประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหาพิจารณาความ เหมาะสมของผู้ที่จะได้รับการสรรหาตาม (๓) แล้วเห็นว่า มี ผู้เหมาะสมที่จะได้รับการสรรหาในแต่ละด้านเกินจำนวนที่ กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ให้คณะกรรมการสรรหานำ คุณสมบัติเกี่ยวกับความรู้ความชำนาญในภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่มาประกอบการพิจารณา</p> <p>การกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องเพียง พอที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถสมัครหรือเสนอชื่อ บุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาได้อย่างทั่วถึง และทำให้ กรรมการสรรหาสามารถพิจารณาคัดสรรบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ</p> <p>ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยและให้</p>		<p>ประกอบกับการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว อาจมีปัญหาว่า มีหลักเกณฑ์อย่างไรที่จะวัด ความรู้ ความ ชำ น าญ ใน การ ใช้ ภาษาต่างประเทศ กรรมการสรรหาเองก็ อาจไม่ใช่บุคคลที่มีความสามารถในการใช้ ภาษาต่างประเทศในกรณีที่ต้องการต้อง เดินทางไปประชุมต่างประเทศ ก็อาจให้ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติไปช่วยงานได้ ดังนั้น จึง เห็นควรตัดข้อความนี้ออก และกำหนด วิธีการพิจารณาความเหมาะสมของผู้ที่จะ ได้รับ การ สรรหา ดัง กล่าว โดย ให้ คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการลงมติเลือก ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก</p>	
<p>คุณสมบัตินี้เกี่ยวกับความรู้ความชำนาญในภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่มาประกอบการพิจารณา</p> <p>การกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องเพียง พอที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถสมัครหรือเสนอชื่อ บุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาได้อย่างทั่วถึง และทำให้ กรรมการสรรหาสามารถพิจารณาคัดสรรบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ</p> <p>ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยและให้</p>	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>๑. การเข้าสู่ตำแหน่งของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนควรจะต้องผ่านกระบวนการ เช่น การแสดงวิสัยทัศน์ และมีการสัมภาษณ์ เป็นต้น</p> <p>๒. ให้นำหลักเรื่องการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรมาใช้ในการสรรหา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งจะต้องมี การให้เหตุผลต่อสาธารณชนได้ว่า เหตุใดจึง</p>	<p>๑. ความใน (๑) และ (๒) สอดคล้องกับความเห็นข้อ ๑ โดยได้ กำหนดให้ผู้สมัครแสดงวิสัยทัศน์ใน เรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ เพื่อประกอบการ พิจารณาคัดเลือกด้วย</p> <p>๒. ความที่บัญญัติไว้ใน (๓) ว่า ให้ แสดง เหตุ ผล ใน การ คัด สรร</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคห้า หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวน ให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่</p>		เลือก หรือไม่เลือกบุคคลใด	สอดคล้องกับความเห็นข้อ ๒ เป็นกระบวนการสรรหาที่เหมาะสมแล้ว
<p>มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ไม่ได้</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็นกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบประชุมร่วมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี เพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความเห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหา แต่เมื่อรวมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงห้าคน ก็ให้ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานกรรมการได้ และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p>			
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นกรรมการโดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๐ (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว ต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งกรรมการ ในกรณีที่ไม่ได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาใหม่</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด</p> <p>การวินิจฉัย ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาและวินิจฉัยมิได้</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับเป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.ร. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือนแล้วแต่กรณี</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๑๘ การนำคดีอันเกี่ยวเนื่องกับการได้มาคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม หรือการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสรรหาไปสู่ศาลปกครอง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการ</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหา และมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ			
<p>มาตรา ๑๙ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่แทน</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	ควรกำหนดบทลงโทษ ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชน กระทำการใดที่ไม่เป็นกลางทางการเมือง เลือกปฏิบัติ และละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยอาจจะพ้นจากตำแหน่งเพื่อเลือกตั้งใหม่ทดแทน	ได้มีการกำหนดเรื่องการให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามไว้แล้ว ในมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ โดยเฉพาะมาตรา ๘(๑๗)
<p>(๔) พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม</p> <p>เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการด้วย</p> <p>ในกรณีที่มิมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม</p>	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	เสนอเพิ่มความว่า “กรณีวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่ว่างลงนั้นเหลือไม่ถึงหนึ่งปี ไม่ต้องดำเนินการสรรหา” เพื่อประหยัดงบประมาณในการดำเนินการสรร	ผู้ได้รับการสรรหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่ละคนจะมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปี นับแต่วันที่ได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>(๒) หรือ (๓) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือมี แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ</p> <p>ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และ ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการ เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ถ้ามีกรรมการเหลืออยู่ ไม่ถึงสี่คน ให้กระทำได้แต่เฉพาะการที่จำเป็นอันไม่อาจ หลีกเลี่ยงได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันก่อน วันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย เหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการ สรรหากรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบนับแต่วันที่ตำแหน่ง ว่างลง</p>		<p>หา เนื่องจากมีเวลาเหลือน้อยจึงอาจไม่มี ผู้สมัครเข้ารับการสรรหา</p>	<p>แต่งตั้ง จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดกรณี ตามข้อเสนอไว้</p>
<p>มาตรา ๒๑ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควร ว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ (๒) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหา ภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้ คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในการ</p>	<p>สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ</p>	<p>เห็นว่าเหตุผลในการร้องขอเพื่อถอด ถอนกรรมการ อาจยังไม่สมบูรณ์ เมื่อ เปรียบเทียบกฎหมายฉบับเดิม ปี ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดให้มี กระบวนการในการถอดถอน กรรมการในองค์กฤษฎีระ แต่กำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้ เข้มงวด หากกรรมการนั้นปฏิบัติ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
<p>วินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมากและให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการสรรหาออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด หลักฐานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ สรรหากำหนด</p>		<p>๒๕๔๒ บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่าหนึ่งใน ในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ของแต่ละสภา มีสิทธิร้องขอต่อประธาน วุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอน กรรมการออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่ กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึง ผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและ ประชาชน หรือไม่เป็นกลางหรือมีความ ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องทางศีลธรรม จรรยาที่อาจมีผลกระทบหรือก่อให้เกิด ความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการดำรง ตำแหน่งหน้าที่หรือต่อการส่งเสริมหรือ ค้ำจุนสิทธิมนุษยชน หรือมีส่วนได้ส่วน เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมี ผลกระทบโดยตรง” (มาตรา ๑๖ ตามร่าง เดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ)</p>	<p>หน้าที่โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ ส่วนรวมของชาติและประชาชน หรือไม่เป็นกลางหรือมีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือบกพร่องทางศีลธรรม จรรยาที่อาจมีผลกระทบหรือ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ต่อการดำรงตำแหน่งหน้าที่หรือต่อ การส่งเสริมหรือค้ำจุนสิทธิ มนุษยชน หรือมีส่วนได้ส่วนเสียใน กิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมี ผลกระทบโดยตรง” ก็อาจเป็นเหตุให้ ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘ ได้ หรืออาจเป็นการ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงและเป็น เหตุให้ขาดคุณสมบัติได้</p>
<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กรรมการต้องหยุดปฏิบัติ หน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง และมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกา และประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมี</p>	<p>ไม่มีผู้เสนอความเห็น</p>		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นการชั่วคราวให้ครบเจ็ดคน โดยให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการได้จนกว่ากรรมการที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>			
<p>มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ วรรคห้า การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จดแจ้งเหตุอันไว้ไว้ในรายงานการประชุม</p> <p>การลงมติในการประชุมของคณะกรรมการให้ใช้คะแนนเสียงข้างมาก โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติโดยจะงดออกเสียงมิได้ และให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมตามวรรคสองเฉพาะในกรณีที่มีการพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖ (๒) หรือ (๔) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะลาออกจากตำแหน่งก่อนมีการลงมติ</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการกำหนด			
<p>มาตรา ๒๔ ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง กรรมการต้องไม่รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจาก</p> <p>(๑) บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) นิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจหรือกิจการหรือจดทะเบียนสาขาอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร</p> <p>(๓) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในราชอาณาจักรโดยมีบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยมีทุนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละสี่สิบเก้า ในกรณีที่ เป็นบริษัทมหาชนจำกัดให้พิจารณาตามที่ปรากฏในทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าว หุ้นที่ไม่ปรากฏชื่อผู้ถือหรือโดยตัวแทนของบุคคลที่ไม่เปิดเผยชื่อ ให้ถือว่าเป็นหุ้นที่ถือโดยผู้ไม่มีสัญชาติไทย</p> <p>(๔) องค์กรหรือนิติบุคคลที่มีรายได้หลักจากทุนหรือเงินอุดหนุนจากต่างประเทศ</p> <p>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่กรรมการได้รับเชิญจากองค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานของรัฐต่างประเทศให้ไปประชุมหรือสัมมนาในต่างประเทศโดยผู้เชิญเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว</p>	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	<p>การห้ามกรรมการรับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย/นิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศ อาจมีปัญหาในเรื่องการตีความว่าไม่สามารถรับได้ทุกกรณีหรือไม่หากเป็นเช่นนั้น อาจทำให้หน่วยงานหรือประเทศเสียประโยชน์ จึงเสนอให้มีการระบุความชัดเจนในเรื่องการรับทุนไว้ เช่น สามารถกระทำได้ในกรณีที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือประเทศชาติ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และให้ประกาศความช่วยเหลือที่ได้รับให้สาธารณะทราบ เป็นต้น เพื่อ ป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (conflicts of interest)</p> <p>นอกจากนี้ หลักการปารีสได้กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้ความร่วมมือกับต่างประเทศ เช่น องค์กรสหประชาชาติ กรอบความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งในระดับสากลและระดับภูมิภาค ซึ่งมักมีการสนับสนุนให้ผู้แทนจากสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจากประเทศกำลังพัฒนา</p>	ได้มีการเพิ่มความในวรรคสองสอดคล้องกับความเห็นที่เสนอแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>ในการเดินทางไปเข้าร่วมประชุม โดยในแต่ละปีจะมีการประชุมหลายครั้ง ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติในทางปฏิบัติสำหรับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอื่น ๆ (งบประมาณประจำปีของหน่วยงานมีจำกัด อาจไม่สามารถเดินทางไปร่วมประชุมโดยออกค่าใช้จ่ายเองได้ทุกครั้ง และในกรณีรับการสนับสนุน จะเป็นการช่วยประหยัด</p> <p>งบประมาณแผ่นดินได้ด้วย) ประกอบกับ อาจมีกรณีที่เป็นความร่วมมือทางวิชาการที่องค์กรของสหประชาชาติจะร่วมสนับสนุน ในการทำการศึกษาวิจัยหรืออบรมร่วมกันอีกด้วย</p>	
	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	ควรระบุให้ชัดเจนในเรื่องการรับทุน เช่น สามารถกระทำได้ในกรณีที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือประเทศชาติโดยความเห็นชอบของกรรมการ และให้ประกาศความช่วยเหลือที่ได้รับให้สาธารณชนทราบ เป็นต้น เพื่อป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์	
มาตรา ๒๕ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม	ต้องทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความเป็นกลางทางการเมืองโดยยึดถือ	ความในวรรคหนึ่งสอดคล้องกับ ความเห็นที่เสนอแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ต้องเป็นไปโดยสุจริต เทียงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรม ทั้งต้องคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนชาวไทยและผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญ ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษารึอบรมในหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ มิได้เว้นแต่เป็นหลักสูตรหรือโครงการที่คณะกรรมการเป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับกรรมการ</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมและเพณีอันดีงามและบริบทของสังคมไทยเป็นสำคัญด้วย</p>	๒๕๖๐	ผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ	
<p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ล่าช้า และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) จัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อประชาชน</p> <p>(๓) เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริม</p>	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ	<p>๑. เห็นว่าควรเพิ่มหน้าที่และอำนาจตามร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๔๗ (๔) ให้ครบถ้วน กล่าวคือ “ชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม”</p> <p>๒. บทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๔๗ (๓) มิได้ให้อำนาจคณะกรรมการในการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง และมีได้ให้อำนาจคณะกรรมการในการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม แต่ได้บัญญัติให้คณะกรรมการเสนอแนะมาตรการ</p>	<p>๑. ความใน (๔) สอดคล้องกับความเห็นข้อ ๑ แล้ว</p> <p>๒. ร่างมาตรา ๒๖ สอดคล้องกับความเห็นข้อ ๒ โดยมีการแก้ไขให้ เป็นไปตามมาตรา ๒๔๗ (๓) ของรัฐธรรมนูญ โดยตัดเรื่องการเสนอความเห็น ต่อศาลปกครองและศาลรัฐธรรมนูญออก</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๔) ชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม</p> <p>(๕) สร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน</p>		<p>คุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ เพื่อให้มีให้คณะกรรมการเป็นคู่ขัดแย้ง จึงให้ส่งเรื่องไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นการกำหนดหน้าที่และอำนาจจึงเกินกว่าที่ร่างรัฐธรรมนูญฯ กำหนดไว้ตามมาตรา ๒๔๗ (มาตรา ๒๕ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	
	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>๑. ให้มีหน้าที่และอำนาจตามร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และให้สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยอิสระ โดยให้มีความสอดคล้องกับสิทธิมนุษยชน พันธกรณีและอนุสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี และให้เป็นไปตามหลักการปารีสที่ให้ความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติด้วย</p>	<p>๑. ความที่บัญญัติไว้สอดคล้องกับความเห็นข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แล้ว</p> <p>๒. ส่วนความเห็นข้อ ๒ นั้น ความใน (๓) มิได้หมายรวมถึงศาล แต่ไม่ตัดสิทธิในการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะแสดงความเห็นต่อศาล หรือเมื่อศาลเห็นเองว่าเรื่องใดควรได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>๒. ให้มีอำนาจในการเสนอความเห็นทางกฎหมายต่อศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ และศาลยุติธรรม ได้ รวมทั้งให้มีอำนาจในการเสนอขอปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมีอำนาจเสนอความเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยรวม</p> <p>๓. ให้มีอำนาจหน้าที่หลักในการตรวจสอบการกระทำและการละเลยอันเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน และจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และติดตามการดำเนินงานของรัฐบาล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่อาจจะมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>๔. ควรมีการสรุปเป็นข้อเสนอทางนโยบายทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศที่มีคนสัญชาติไทยเข้าไปเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>๕. การทำงานด้านการตรวจสอบข้อเท็จจริง และการละเมิดสิทธิมนุษยชน อันเกิดจากการกระบวนการณ์ที่กฎหมายกำหนดเดิมไม่มี ความชัดเจน</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>๖. ควรให้มีกองทุนสิทธิมนุษยชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาให้แก่ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้โดยสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม โดยเฉพาะในกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน เพราะกองทุนเกี่ยวกับการยุติธรรมจะมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ</p> <p>๗. การฟ้องคดีของประชาชนผู้ได้รับความเสียหายควรให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นผู้มีอำนาจในการให้คำแนะนำแก่ผู้เสียหายที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย</p> <p>๘. การทำงานและกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง ควรมีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ในการกำกับดูแลของภาครัฐ</p>	
	กระทรวงการต่างประเทศ	<p>๑. หลักการปารีสได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดทำรายงานด้านสิทธิมนุษยชนต่อรัฐบาล รัฐสภา หรือหน่วยงานอื่น ๆ (มาตรา ๒๔๗ (๒) ของร่างรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๓ (๒) ของร่าง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญนี้) ควรครอบคลุมถึงประเด็นการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายและมาตรการด้านการบริหาร เพื่อสร้างหลักประกันว่า กฎหมายภายในประเทศ ระเบียบ และการปฏิบัติต่าง</p>	<p>๑. ความใน (๓) สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ข้อ ๑ ข้อ ๓ และข้อ ๔</p> <p>๒. ความใน (๔) เป็นไปตามมาตรา ๒๔๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>ๆ จะสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่รัฐนั้นร่วมเป็นภาคี</p> <p>ดังนั้น อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ ตามร่างเดิมจึงไม่ได้เป็นการระบุที่เกินขอบเขตของมาตรา ๒๔๗ ของร่างรัฐธรรมนูญ แต่จะช่วยให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติปฏิบัติงานอย่างรอบด้านและครบถ้วนตามหลักการปารีส (มาตรา ๒๕ ร่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๒. การชี้แจงสถานการณ์หรือข้อเท็จจริง (ตามมาตรา ๒๔๗ (๔) ของร่างรัฐธรรมนูญ) ไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามหลักการปารีส อย่างไรก็ตาม มาตรานี้ได้กำหนดไว้ในกรณีที่มีการรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งแต่เห็นว่าคณะกรรมการฯ มีหน้าที่ตรวจสอบเพื่อเสริมการอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมอยู่แล้ว การให้ข้อเท็จจริงในลักษณะที่เป็นอิสระ เป็นกลาง และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงย่อมเป็นคุณต่อสังคม นอกจากนั้นมาตรานี้ยังใช้ถ้อยคำซึ่ง</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถใช้ดุลยพินิจในการดำเนินการได้ด้วย</p> <p>๓. การเสนอความเห็น ข้อเสนอแนะ รายงานต่าง ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรครอบคลุมถึงการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมายหรือมาตรการด้านการบริหารเป็นอำนาจหน้าที่หลักของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามหลักการปารีส</p> <p>๔. หลักการปารีสได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เฉพาะการเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการปรับปรุง/แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายหรือมาตรการด้านการบริหารให้สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน โดยเป็นการดำเนินการอย่างกว้าง ๆ และไม่จำเป็นต้องระบุเฉพาะในช่วงการพิจารณาคดีของศาล (ซึ่งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวตามหลักการปารีส ได้มีการระบุไว้แล้วในมาตรา ๒๔๗ (๓) ของ</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>ร่างรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๕ (การเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองได้ของร่างที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) นอกจากนี้ ในบางประเทศ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจได้รับเชิญไปร่วมให้ความเห็นในศาลได้ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการเชิญนั้นเป็นไปตามดุลยพินิจของศาล</p>	
<p>มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือแก่บุคคล หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน ในการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้และพัฒนาความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงตลอดทั้งในการให้ความช่วยเหลือหรือเยียวยาแก่ผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๒) ส่งเสริมและเผยแพร่ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของแต่ละบุคคลที่ทัดเทียมกัน และการเคารพในสิทธิมนุษยชนของบุคคลอื่นซึ่งอาจแตกต่างกันในทางวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และศาสนา</p>	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ	<p>๑. เสนอประเด็นการปฏิรูปที่ควรจะมีบัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวดรวมทั้ง กลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสตามที่บัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (ฉบับผ่านประชามติ) ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๗๘</p> <p>๒. ให้มีอำนาจในการส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือกับ</p>	<p>๑. ความเห็นในข้อ (๑) เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น</p> <p>๒. ความเห็นในข้อ ๒ ตรงกับ (๓)</p> <p>๓. ความเห็นในข้อ ๓ และ ๔ มีหน่วยงานของรัฐรับผิดชอบแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>(๓) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และองค์การระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีหรือการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๖) หน้าที่ และอำนาจอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่น</p>		<p>หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนร่วมกัน</p> <p>๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาครัฐ โดยรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อให้ประชาชนตรวจสอบได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว</p> <p>๔. สนับสนุนให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ของคณะกรรมการวิสามัญขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	
<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>		<p>กรณีตาม (๕) ควรกำหนดไว้เช่นเดียวกับมาตรา ๒๗๔ (๖) ของร่างรัฐธรรมนูญฯ กล่าวคือ “หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ” ((๘) มาตรา ๒๘ ร่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	<p>ความใน (๕) เป็นไปตามความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว</p>
<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา</p>		<p>๑.ให้มีอำนาจในการส่งเสริม ความรู้ ความ</p>	<p>ความใน (๑) สอดคล้องกับ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
	วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	เข้าใจและประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนร่วมกัน ๒. ควรให้มีการประชาสัมพันธ์อำนาจหน้าที่ และผลการดำเนินงานในการตรวจสอบแต่ ละขั้นตอนพร้อมปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น	ความเห็นข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว
<p>มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ รับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมและ คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและ ความรวดเร็วในการทำงาน และต้องดำเนินการตามมติของ คณะกรรมการ เว้นแต่ที่มีบทบัญญัติหรือที่คณะกรรมการ มอบหมายให้กรรมการแต่ละคนกระทำได้ ให้กรรมการแต่ ละคนมีอำนาจที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ แต่ในการใช้ อำนาจนั้นจะต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกันด้วย ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบ และรวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการก็ได้</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	<p>๑. การดำเนินงานต่าง ๆ ของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนควรดำเนินงานตามมติของ คณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชัดเจน</p> <p>๒. การดำเนินงานควรใช้หลักสิทธิมนุษยชน สากลเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้โดยให้ใช้ ระบบตรวจสอบ และวิเคราะห์</p>	ความในวรรคหนึ่งสอดคล้องกับ ความเห็นข้อ ๑ และข้อ ๒
<p>มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ต้องได้ข้อมูลหรือมี การศึกษาเรื่องใด คณะกรรมการจะขอให้สำนักงานจ้าง บุคคลหรือสถาบันซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญดำเนินการใน</p>	สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ	๑. เห็นควรตัดเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษออก เช่นเดียวกับร่างมาตรา ๒๓ (๗) ตามร่าง ที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	ร่างมาตรา ๒๙ สอดคล้องกับ ความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ โดยตัดความใน

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>เรื่องนั้นได้ตามที่จำเป็น หรือในกรณีที่ไม่าาจหลีกเลี่ยงได้ จะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแทนก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าและประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้น ทั้งนี้ ก่อนการจ้างหรือแต่งตั้ง คณะกรรมการต้องกำหนดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ และระยะเวลาของการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้ให้ชัดเจน</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการจ้าง และค่าตอบแทนของ บุคคลหรือสถาบัน หรือการแต่งตั้งอนุกรรมการ การพ้นจาก ตำแหน่ง ค่าตอบแทน และประโยชน์ตอบแทนอื่น และวิธี ปฏิบัติงานของอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด</p>		<p>แห่งชาติ)</p> <p>๒.กรณี ร่างมาตรา ๒๓ (๗) (ตามร่างเดิมที่ เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ) เห็นว่าเป็นการให้อำนาจแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ (ซึ่งปรากฏในหมวด ๖ ร่างมาตรา ๗๑ ถึงร่างมาตรา ๗๔ ตามร่าง เดิม) นั้น มีผลเป็นการให้อำนาจ คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการสิทธิ มนุษยชนพิเศษเพิ่มขึ้นได้ปีละหนึ่งคน ตลอดไป กรณีดังกล่าวเห็นควรตัดออก</p> <p>๓. เห็นควรตัดออกทั้งหมด (ตั้งแต่ร่าง มาตรา ๗๑- ๗๔) เช่นเดียวกับร่าง มาตรา ๒๓(๗) ร่างมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๖๑และร่างมาตรา ๖๒ (หมวด ๖ ตามร่าง เดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ)</p> <p>๔. กรณีถ้อยคำตามวรรคสอง คำว่า “เพื่อ จูงใจให้เขา” แก่เป็น “เพื่อจูงใจให้ผู้นั้น”(มาตรา ๕๒ ตามร่างเดิมที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของ อนุกรรมการ)</p>	<p>หมวด ๖ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ตามร่าง เดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ ออกทั้งหมด</p> <p>ความในร่างมาตรา ๒๙ ได้แก้ไข เพิ่มเติมและไม่มีคำว่า “เพื่อจูงใจให้ เขา” แล้ว</p>
	คณะกรรมการสิทธิ	๑. การกำหนดเงื่อนไขในการแต่งตั้ง	๑. การแต่งตั้งอนุกรรมการนั้นมี

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
	<p>มนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>คณะอนุกรรมการได้แต่เฉพาะในกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้นั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขที่จำกัดจนเกินไป และอาจสร้างอุปสรรคแก่คณะกรรมการในการในการที่จะตั้งคณะอนุกรรมการในการช่วยเหลือการปฏิบัติงาน จึงเห็นควรแก้ไขจากคำว่า “ในกรณีที่ไม้อาจหลีกเลี่ยงได้” เป็น “ในกรณีที่มีความจำเป็น”</p> <p>๒. เห็นควรให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ซึ่งเป็นองค์กรเดียว เพื่อทำหน้าที่ในการรายงานและชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศ และการเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ หรือคำสั่ง เป็นไปด้วยความรวดเร็ว แคล้วคลาด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษด้วย</p>	<p>การกำหนดเหมือนกันในองค์กระอิสระทุกองค์กรซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗ โดยมีหลักคิดว่ากรรมการในองค์กระอิสระควรต้องลงมือทำงานด้วยตนเอง หากมีความจำเป็นก็สามารถจ้างผู้เชี่ยวชาญ หรือแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อศึกษารายละเอียดปลีกย่อยได้ แต่ต้องไม่แต่งตั้งให้อนุกรรมการไปทำงานแทนกรรมการในองค์กระอิสระ ความที่บัญญัติไว้จึงสอดคล้องกับความเห็นที่เสนอ</p> <p>๒. ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้กำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ แต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถจ้างบุคคลหรือสถาบันซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญดำเนินการได้ตามร่างมาตรา ๒๙ และสามารถจ้างและแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษาหรือผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ รวมทั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการประจำประธานกรรมการและกรรมการได้ตามร่างมาตรา ๔๙ (๘) ความที่บัญญัติไว้จึงมีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑. ควรให้มีการทำงานโดยเจ้าหน้าที่ของ สำนักงาน ไม่ควรใช้รูปแบบอนุกรรมการ เนื่องจากอาจจะมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ อาจจะทำงานโดยไม่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ๒. ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต้องสร้างการมี ส่วนร่วม และอาจให้มีอนุกรรมการเฉพาะ ดำเนินงานในแต่ละเรื่อง ในการพิจารณา ตัดสินนำเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต้องเป็น มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ	ความที่บัญญัติมีเนื้อหาเหมาะสม แล้ว สอดคล้องกับความเห็นที่เสนอมาน กล่าวคือการทำงานจะเน้นให้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เป็น ผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีเพื่อจะได้ ข้อมูลหรือมีการศึกษาจึงให้จ้างบุคคล หรือสถาบัน และกรณีที่ไม่อาจ หลีกเลี่ยงได้จึงให้ตั้งคณะอนุกรรมการ
มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
มาตรา ๓๑ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และ ประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการ ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นราย ครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ย ประชุมกรรมการ ให้กรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นราย เดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งต้องไม่น้อย กว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
มาตรา ๓๒ กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่า	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>หนึ่งปีมีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ครบวาระ</p> <p>(๒) ตาย</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปี</p> <p>ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้น ให้นำอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๓๑ คูณด้วยจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่งเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี</p> <p>สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตาย ให้ตกให้แก่คู่สมรสและทายาทที่ได้แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบแทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง</p>			
<p>หมวด ๒ การดำเนินการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>	<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>หลักการคุ้มกันความรับผิดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมีความสำคัญและจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลจากภายนอกหรือจากการถูกข่มขู่ที่จะมีการดำเนินคดีทางกฎหมาย ประการสำคัญ การคงไว้ซึ่งหลักการคุ้มกันความรับผิดในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ จะมีผลต่อการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามข้อสังเกตของ</p>	<p>เนื่องจากหลักกฎหมายไทยนั้น หากกรรมการได้ปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองโดยไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญาอยู่แล้ว จึงไม่ได้บัญญัติหลักการตามข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>คณะอนุกรรมการประเมินสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (SCA) ภายใต้คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ICC) ซึ่งปัจจุบัน คือ พันธมิตรสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติระดับโลก (GANHRI) อันเป็นเงื่อนไขข้อหนึ่งที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทย ถูกลดสถานะจาก A เป็น B หากไม่บัญญัติหลักเกณฑ์นี้ไว้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทย ไม่มีทางที่จะได้สถานะ A คืนมา จึงเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ยังคงหลักในเรื่องการคุ้มกันความรับผิดชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับเสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มาตรา ๔๔ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอของ GANHRI และหลักคุ้มกันความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไป</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
	กระทรวงการต่างประเทศ	การกำหนดให้มีความคุ้มกันในการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต เป็นการแก้ไขข้อห่วงกังวลของ ICC โดยจะเป็นกลไกที่ช่วยคุ้มครองความเป็นอิสระและความเป็นกลางของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมีให้อำนาจภายนอกพยายามใช้อิทธิพลหรือข่มขู่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยการดำเนินการทางกฎหมาย (เช่น การฟ้องหมิ่นประมาท	
<p>มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการโดยมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ และให้เฝ้าระวังและติดตามเหตุการณ์หรือสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศอย่างต่อเนื่อง</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการดำเนินการโดยการประสานหรือแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๓๔ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการไม่ว่าโดยทางใด ไม่ว่าจะมิผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนหรือไม่ก็ตามว่า มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้น ให้คณะกรรมการตรวจสอบ</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑. ให้มีหน้าที่และอำนาจในการยกเรื่องที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่รุนแรงขึ้นมาพิจารณาแม้จะไม่มีผู้ร้องเรียนก็ตาม	ความในวรรคหนึ่งสอดคล้องกับความเห็นข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและทำความเข้าใจให้ปรากฏโดยไม่ล่าช้า และต้องศึกษาและวิเคราะห์ให้ทราบถึงสาเหตุของการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยมุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหาและป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในเรื่อนั้นหรือลักษณะเดียวกันนั้นขึ้นอีก</p> <p>บุคคลใดที่ได้รับความเสียหายหรือพบเห็นว่ามีกระทำความผิดเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ย่อมมีสิทธิแจ้งหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และต้องดำเนินการโดยมุ่งหมายให้การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว และไม่มีลักษณะบังคับให้ต้องเปิดเผยตัวตนของผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียน เว้นแต่เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของผู้ร้องเรียนเป็นการเฉพาะตัว ซึ่งจำเป็นต้องทราบตัวบุคคลเพื่อประโยชน์ในการติดต่อขอข้อมูลหรือแจ้งผลการดำเนินการ</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียน เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใด ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนทราบด้วย เว้นแต่ผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนมิได้แจ้งสถานที่อยู่ที่จะติดต่อได้</p>		<p>๒. ควรให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยไม่จำเป็นต้องมีการร้องเรียน</p> <p>๑. ควรกำหนดโครงสร้าง กฎเกณฑ์ และมาตรการลงโทษ กรณีใช้มาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของประชาชน โดยประชาชนผู้ร้องเรียนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องและอยู่ในพื้นที่อันเป็นมูลเหตุของการร้องเรียน และหากหน่วยงานของรัฐที่ถูกร้องเรียนไม่ได้กระทำผิดตามที่มีการร้องเรียน ผู้ร้องเรียนจะได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนร้องเรียนและฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>๒. ให้มีมาตรการ กระบวนการ หรือกลไก ในการรับทราบข้อมูลจากภาคประชาชน เพื่อนำไปสู่การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นรูปธรรม และแจ้งให้ประชาชนรับทราบผลการตรวจสอบ</p>	<p>ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับความเห็นที่เสนอ สำหรับกรณีที่มีการร้องเรียนอันเป็นเท็จ หากเป็นไปโดยทุจริตต้องรับผิดชอบในทางอาญาอยู่แล้ว</p>
<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ควรรายกวรรคสอง ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน พ.ศ.๒๕๔๒ มาเป็นวรรคสองของร่างมาตรานี้ กล่าวคือ “องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ไม่ได้มีการกำหนดให้ประชาชนร้องเรียนผ่านองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนไว้</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ซึ่งมีการดำเนินกิจการเกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่คณะกรรมการกำหนดและมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการดำเนินกิจการดังกล่าว” และเลื่อนวรรคสองของร่างมาตรา ๔๗ ไปเป็นวรรคสาม ทั้งนี้เพื่อกำหนดให้องค์กรด้านสิทธิมนุษยชนดังกล่าวต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย (มาตรา ๔๗ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	แต่ในทางปฏิบัติย่อมมีการดำเนินการผ่านองค์กรเอกชนได้ เนื่องจากได้กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการต้องประสานความร่วมมือกับองค์กรเอกชนด้วย
<p>มาตรา ๓๕ ในการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงตามมาตรา ๓๔ คณะกรรมการอาจดำเนินการโดยประการใด ๆ ซึ่งต้องไม่สร้างชั้นตอนหรือเป็นภาระแก่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมากเกินไป และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้ ซึ่งต้องกระทำเท่าที่จำเป็น</p> <p>(๑) ขอให้หน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ พนักงาน หรือ</p>	กระทรวงการต่างประเทศ	อำนาจในการตรวจสอบข้อร้องเรียน โดยการเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลมาชี้แจงข้อเท็จจริง และการร้องขอเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นต่อการพิจารณาปัญหา เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่กำหนดไว้ในหลักการปารีส (อำนาจดังกล่าวได้เคยระบุไว้ในมาตรา ๒๕๗ ของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐)	ความใน (๑) สอดคล้องกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ลูกจ้างของหน่วยงานดังกล่าว หรือบุคคลใด มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่หน่วยงานหรือบุคคลใดไม่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการร้องขอ คณะกรรมการจะออกคำสั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลนั้นดำเนินการดังกล่าวก็ได้</p> <p>(๒) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่เคหสถานหรือสถานที่ที่จะเข้าไปในนั้นมีได้อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ยินยอม ให้เข้าไปได้เมื่อมีหมายของศาล</p> <p>(๓) ออกกระเปียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าใช้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเดินทางของบุคคลซึ่งมาให้ความเห็นหรือถ้อยคำ และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทนคณะกรรมการได้ เว้นแต่การออกคำสั่งตาม (๑) ให้มอบหมายได้เฉพาะกรรมการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๒) ให้ดำเนินการต่อหน้าผู้ครอบครองหรือดูแลสถานที่ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง หรือถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้ดำเนินการต่อหน้าบุคคลอื่นอย่าง</p>			

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>น้อยสองคนซึ่งได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน ในการนี้ให้ผู้ ครอบครองหรือดูแลสถานที่ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องให้ความ ร่วมมือ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปโดยสะดวก</p>			
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีนี้ที่คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว เห็นว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีใดเป็นเรื่องเฉพาะตัว เป็นรายกรณี ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนดังกล่าวตาม หน้าที่และอำนาจภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน โดยให้คณะกรรมการเสนอแนะ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไข การละเมิดสิทธิมนุษยชนดังกล่าว รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับ ความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกรณีนั้นด้วย แล้วแต่กรณี</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการ ปฏิรูปประเทศ</p>	<p>กำหนดให้การใช้อำนาจและการทำ หน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติมีลักษณะเบ็ดเสร็จเด็ดขาดและเป็น ที่สุด โดยให้มีอำนาจในการแก้ไขปัญหา ให้กับประชาชนที่ถูกละเมิดสิทธิได้โดยไม่ ต้องส่งเรื่องหรือประสานงานไปยังหน่วยงาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ถ้ามีการส่งเรื่องไปยัง หน่วยงานใดหากหน่วยงานดังกล่าวไม่มีการ ดำเนินการต้องมีมาตรการลงโทษทาง กฎหมาย</p>	<p>ความที่บัญญัติไว้กำหนดให้ คณะกรรมการแจ้งหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนภายในระยะเวลา ที่กำหนด และให้แจ้งคณะกรรมการ ทราบ หากไม่อาจดำเนินการได้ด้วย เหตุต่างๆ ให้คณะกรรมการจัดทำ รายงานเสนอคณะรัฐมนตรี เป็นการ บัญญัติที่คำนึงถึงหน้าที่และอำนาจ ของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด จึงมีเนื้อหา เหมาะสมแล้ว</p>
<p>ให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามที่ได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตาม วรรคหนึ่ง แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ทราบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องไม่ อาจดำเนินการได้เนื่องจากไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนนั้น หรือเป็นการร้องเรียนโดย ใช้สิทธิไม่สุจริต หรือได้มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม แล้ว หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใด ให้แจ้งให้คณะกรรมการทราบ ก่อนพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>ในกรณีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอขยาย ระยะเวลาการดำเนินงานไปยัง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้โดยกำหนด ไว้ไม่เกิน ๒ ครั้ง เห็นว่าเป็นบทเคร่งครัด ควรเพิ่มข้อความว่า “เว้นแต่มีเหตุผลและ ความจำเป็นอย่างยิ่ง” ให้ขยายได้ตาม สมควร(มาตรา ๕๖ ตามร่างเดิมที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>ได้มีการตัดเรื่องห้ามมิให้บุคคล หรือหน่วยงานขยายเวลาการ ดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทาง ที่คณะกรรมการกำหนดมากกว่าสอง ครั้งออกแล้ว</p>
	<p>ประชาชนที่แสดง</p>	<p>๑. ควรมีบทลงโทษกับหัวหน้าหน่วยงาน</p>	<p>ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหา</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสามภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานเสนอคณะรัฐมนตรี</p>	<p>ความเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ:</p>	<p>หรือเจ้าหน้าที่ หากไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ภายในเวลาที่กำหนด ไม่ใช่ว่าเมื่อไม่ปฏิบัติตามก็ไม่มีโทษ แต่ให้รายงานไปที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐสภาเท่านั้น เพื่อไม่ให้หน่วยงานใช้เป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงที่จะแก้ไขปัญหาให้ประชาชน แต่หากหน่วยงานเห็นว่าการข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ก็ให้ยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฟ้อง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับศาลปกครองได้</p> <p>๒.ไม่ควรให้อำนาจบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐนั้นมีสิทธิจะไม่ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งจาก คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ได้ หากพิจารณาเห็นว่ามิได้เหตุผลตาม มาตรา ๓๗ หรือมีเหตุอันสมควร เพราะเหตุเหล่านี้คณะกรรมการน่าจะมีการพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วก่อนที่จะรับเรื่องหรือมีมติให้แก้ไข</p>	<p>เหมาะสมแล้ว</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่การละเมิดสิทธิมนุษยชนเรื่องใดเป็นความผิดอาญาและผู้เสียหายไม่อยู่ในฐานะที่จะร้อง</p>	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม</p>	<p>ให้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้เสียหายที่ได้รับ ความเดือดร้อนเสียหายโดยเฉพาะผู้เสียหาย</p>	<p>ร่างมาตรา ๓๗ สอดคล้องกับ ความเห็นที่เสนอ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
ทุกซ์หรือกล่าวโทษด้วยตนเองได้ ให้คณะกรรมการหรือผู้ ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษ ได้โดยให้ถือว่าเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา	๒๕๖๐	ที่เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมโดยให้ สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ศาล รัฐธรรมนูญ หรือศาลยุติธรรม แล้วแต่กรณี	
มาตรา ๓๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดพบเห็นการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนและจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ซึ่งหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะเป็นภัยอันตรายต่อชีวิตหรือ ร่างกายของบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่มีทาง เยียวยาได้ในภายหลัง กรรมการผู้นั้นอาจแจ้งให้หน่วยงาน ของรัฐให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจาก การละเมิดสิทธิมนุษยชนตามหน้าที่และอำนาจของ หน่วยงานนั้นได้ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบ ในกรณี จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้กรรมการผู้นั้นอาจสั่งให้ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือตามที่เห็นสมควร ได้	สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ	กรณีตาม (๒) น่าจะเป็นการขัดต่อกฎหมาย อื่นที่ใช้บังคับอยู่และมีผลกระทบสูงหากมี ความจำเป็นต้องมี (๒) ควรจะกำหนดให้มี มาตรการหรือกฎหมายที่เขียนขึ้นเป็นการ เฉพาะ (มาตรา ๕๔ ตามร่างเดิมที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	ร่างมาตรา ๓๘ สอดคล้องกับ ความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยตัดเรื่องอำนาจของคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเปลี่ยน สถานที่คุมขังออก
ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่จะต้อง ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น	กระทรวงการ ต่างประเทศ	การกำหนดมาตรการช่วยเหลือเร่งด่วนควร สอดคล้องกับอำนาจของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ และเป็นไปตามอำนาจ ตามกฎหมายของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติทั้งนี้ร่าง พ.ร.บ.ประกอบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ มิได้กล่าวถึงอำนาจ หน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติในการตรวจเยี่ยมสถานที่ของการ จำกัดเสรีภาพเป็นการเฉพาะ (ต่างกับ อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติของเกาหลีใต้ตามที่	ความที่ บัญญัติไว้มีเนื้อหา เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใช้อ้างอิง) อีกทั้ง มาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จึงควรสอบถามหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องว่าสามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่มีอยู่หรือไม่ อาทิ กรมราชทัณฑ์ สำหรับมาตรการตาม (๒) หรือกระทรวงยุติธรรม สำหรับมาตรการตาม (๓) อย่างไรก็ดี หากในอนาคตไทยได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอาจทำหน้าที่กลไกระดับชาติเพื่อป้องกันการทรมาน (National Preventive Mechanism : PNM) ก็อาจจัดให้มีการทบทวนเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใหม่ให้สอดคล้องกับอาณัติใหม่ได้ ในอนาคต ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในหลายรูปแบบ (เช่น การแก้ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้</p> <p>การออกระเบียบ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจพิจารณาร่วมกันต่อไป (มาตรา ๕๔ ตาม</p>	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		ร่างที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	
<p>มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้คณะกรรมการรับเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้ ไว้พิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษา คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่เป็นการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน</p> <p>(๒) เรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ</p> <p>(๓) เรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น หรือที่องค์กรอิสระอื่นรับไว้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระนั้นแล้ว แต่ไม่ตัดอำนาจในการที่จะขอรับทราบผลการพิจารณาขององค์กรอิสระที่รับเรื่องไว้ดำเนินการ</p> <p>(๔) เป็นการร้องเรียนโดยใช้สิทธิไม่สุจริตและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม</p> <p>(๕) เรื่องที่มีการแก้ไขปัญหาย่างเหมาะสมแล้ว</p> <p>(๖) เป็นเรื่องที่คณะกรรมการเคยพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เว้นแต่จะปรากฏ</p>	<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>๑. ควรพิจารณาข้อยกเว้นให้ละเอียดรอบคอบว่าถูกต้องตามที่ควรจะเป็นหรือไม่ (มาตรา ๔๙ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรพิจารณาข้อยกเว้นกรณีคณะกรรมการอาจไม่รับพิจารณาหรือยุติการพิจารณา)</p> <p>๒. ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดวรรคสองไว้แต่อย่างใด เนื่องจากกรณีไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คือไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแล้วจะมีกรณีที่จะส่งต่อไปเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างไร (มาตรา ๔๙ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๓. การให้คณะกรรมการยุติเรื่องเป็นเรื่องภายในของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ (มาตรา ๕๐ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๔. เห็นว่าเป็นการกำหนดหน้าที่และอำนาจเกินกว่าที่ร่างรัฐธรรมนูญฯ กำหนดไว้ตาม</p>	<p>๑. ความในร่างมาตรา ๓๙ สอดคล้องกับความเห็นในข้อ ๑ แล้ว</p> <p>๒. ความเห็นตามข้อ ๒ และข้อ ๔ เป็นความเห็นตามร่างเดิมซึ่ง กรธ. ได้ตัดความดังกล่าวออกแล้ว</p> <p>๓. ความเห็นตามข้อ ๓ กรณีการยุติเรื่องนั้น เห็นว่า ควรกำหนดกรณีการยุติเรื่องไว้ให้ชัดเจน</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>พยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใหม่อันอาจทำให้ผลการพิจารณาเปลี่ยนแปลงไป</p> <p>(๗) เรื่องอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่มีความปรากฏในภายหลังว่าเป็นเรื่องที่มี ลักษณะตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสั่งยุติเรื่อง</p>		มาตรา ๒๔๗ (มาตรา ๒๘ ตามร่างเดิมที่ เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ เรื่องคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร)	
	กระทรวงการ ต่างประเทศ	การดำเนินการตามมาตรา ๒๘ ตามร่างเดิม อาจเป็นการก้าวล่วงอำนาจการพิจารณาคดี ของศาล และไม่ได้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตาม หลักการปารีส	ความใน (๑) สอดคล้องกับ ความเห็นของกระทรวงการ ต่างประเทศ โดยได้ตัดเรื่องคดีอาญาที่ อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ยุติธรรมหรือศาลทหารออก
	คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	เห็นควรให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการยื่นคำ ร้องต่อศาลทหารและศาลยุติธรรม ใน คดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ยุติธรรมหรือศาลทหาร ตามที่ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคย เสนอให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ พิจารณา	ตามหลักการปารีสหน้าที่และ อำนาจของคณะกรรมการในการยื่นคำ ร้องต่อศาลนั้นเป็นหลักการเสริมซึ่ง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ ความที่บัญญัติไว้จึงมีเนื้อหาเหมาะสม แล้ว
	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	เสนอให้เพิ่ม (๕) เรื่องร้องเรียนที่มีลักษณะ เลื่อนลอย ไม่มีสาระที่ควรรับไว้พิจารณา	ความใน (๗) กำหนดให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นผู้ กำหนดเรื่องอื่นที่อาจไม่รับพิจารณาไว้ ด้วยแล้ว
มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการ	งานสัมมนาที่รัฐสภา	ให้มีการจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับ	ความในร่างมาตรา ๔๐ สอดคล้อง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศประจำปีให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ คณะกรรมการหรือผู้แทนอาจมาแถลงต่อรัฐสภาด้วยก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีสถานการณ์อันกระทบหรือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบแล้วจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศในเรื่องนั้นขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อรายงานให้รัฐสภาและคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่งไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา จะขยายเวลาออกไปอีกไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ได้แต่ต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบ ในกรณีที่ยังไม่สามารถเสนอรายงานดังกล่าวต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดเวลาที่ขยายโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ</p> <p>การจัดทำรายงานตามมาตรานี้ ให้กระทำการเป็นการสรุป โดยอย่างน้อยในรายงานต้องประกอบด้วย ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยมีให้ระบุรายละเอียดอันเป็นการเปิดเผยความลับของบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยไม่</p>	วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแก่สาธารณชนภายในประเทศและนานาชาติ โดยให้รายงานตามความเป็นจริง ซึ่งการจัดทำรายงานต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนอย่างถูกต้อง ชัดเจน ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ จะต้องมีการรอบระยะเวลาในการจัดทำรายงานดังกล่าว โดยให้มีการเสนอรายงานต่อรัฐบาล รัฐสภา รวมทั้งเปิดเผยรายงานต่อสาธารณชนด้วย	กับความเห็นที่เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
จำเป็น และต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เป็นธรรม และ ผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติเป็นสำคัญด้วย ทั้งนี้ ให้ หน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการร้องขอ แจ้งข้อมูลหรือ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในส่วนที่อยู่ ในหน้าที่และอำนาจให้คณะกรรมการทราบ และให้นำ ความในมาตรา ๓๕ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม			
มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีแผนการ ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่แต่ละ กรณีเป็นไปโดยไม่ชักช้า และแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ กำหนดไว้	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	การกำหนดให้มีการจ้างบุคคลมาเป็นคณะ บรรณาธิการเพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำร่าง รายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนนั้น เป็นการสร้างกลไกที่ไม่จำเป็นและไม่เอื้อต่อ การทำงานของคณะกรรมการให้ของ คณะกรรมการ ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังมีเจ้าหน้าที่ที่มี ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการ จัดทำร่างรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิ มนุษยชนอยู่แล้ว	มีการแก้ไขโดยตัดเรื่องการตั้ง คณะบรรณาธิการออก ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ เสนอ
มาตรา ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการ แก้ไขปัญหาหรือการป้องกันเพื่อมิให้เกิดการละเมิดสิทธิ มนุษยชนในเรื่องใดหรือลักษณะใดขั้นอีก จำเป็นต้องมีการ กำหนดมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิ มนุษยชน ให้คณะกรรมการจัดทำข้อเสนอแนะเสนอต่อ	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑.ควรมีแนวทางแก้ไขปัญหอย่างชัดเจน มี การติดตามผลอย่างต่อเนื่อง มีกฎหมาย คุ้มครองผู้ที่ปกป้องสิทธิมนุษยชน ในกรณีที่ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ต้องมีการ เสนอแนะนโยบายในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวไม่ควรมุ่งแก้ปัญหาในรายกรณี แต่	ความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๔๒ มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเห็น ตามข้อ ๑ และข้อ ๓ แล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป		<p>ควรแก้ไขปัญหาในภาพรวม</p> <p>๒.ให้มีการแจ้งมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนไปยังหน่วยงานที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนเพื่อให้แก้ไข ถ้าหน่วยงานไม่ปฏิบัติตาม ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อที่คณะรัฐมนตรีหามาตรการแก้ไข หรือให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาดำเนินการ</p> <p>๓.ควรเสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน</p>	
<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรายงานหรือข้อเสนอแนะตาม มาตรา ๓๖ วรรคสี่ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ แล้ว ให้รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามความเหมาะสมโดยเร็ว กรณีใดไม่อาจดำเนินการได้หรือต้องใช้เวลาในการดำเนินการให้แจ้งเหตุผลให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจเผยแพร่รายงานหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหรือผลการดำเนินการของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปได้</p>	<p>สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ</p> <p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>คณะกรรมการไม่มีอำนาจกำหนดให้องค์กรที่รับเรื่องจากคณะกรรมการดำเนินการแจ้งผลเพื่อทราบภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๕๐ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>ตามที่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเผยแพร่กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่มีการดำเนินการตามมาตรการหรือแนวทางที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอให้สาธารณชนทราบก็ได้ เห็นว่า อาจทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง จึงควรต้อง</p>	<p>เป็นความเห็นตามร่างเดิมซึ่งกรธ. ได้ตัดบทบัญญัติดังกล่าวออกแล้ว</p> <p>การเผยแพร่รายงานการไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเป็นมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งหากหน่วยงานมีเหตุผลในการไม่ปฏิบัติตามก็ย่อมชี้แจงข้อเท็จจริงในส่วนนี้</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		ให้ความคุ้มครองหน่วยงานดังกล่าวด้วย	ได้อยู่แล้ว จึงมิได้แก้ไขตามความเห็น ที่เสนอ
มาตรา ๔๔ เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการว่ามี การรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศ ไทยโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม คณะกรรมการต้อง ตรวจสอบและชี้แจงหรือจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ของสถานการณ์นั้นโดยไม่ชักช้าเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชน ทราบเป็นการทั่วไป และให้สรุปไว้ในรายงานตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ด้วย	สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ	เป็นหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการ ตามร่างรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งต้องอยู่ในร่าง มาตรา ๒๓ และเป็นกรณีที่คณะกรรมการ “ต้อง” พิจารณาตรวจสอบเรื่องเช่นนี้ มิใช่ “อาจ” (มาตรา ๖๖ ตามร่างเดิมที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณี รายงานข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็น ธรรม)	ร่างมาตรา ๔๔ มีการแก้ไข เพิ่มเติมสอดคล้องกับความเห็นของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว
	คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	การกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการในการรายงานข้อเท็จจริงที่ ถูกต้อง โดยใช้ถ้อยคำดังกล่าวนั้น อาจทำให้ มีปัญหาในทางปฏิบัติได้ โดยเฉพาะในกรณี ที่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดทำให้ความ ปรากฏต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการ จะต้องดำเนินการตรวจสอบและชี้แจงทุก กรณี ซึ่งเป็นการจำกัดการใช้ดุลพินิจของ คณะกรรมการในการพิจารณาว่าเรื่องใด สมควรจะต้องตรวจสอบและชี้แจง ดังนั้น จึงเห็นควรบัญญัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ในเรื่องดังกล่าวให้ เป็นไป ตามที่	การให้ เป็น ดุล พินิจ ของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมนั้น ไม่ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เพราะเรื่อง ดังกล่าวไม่ได้เป็นอำนาจแต่เป็น หน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติที่ต้องทำตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๗ บัญญัติไว้ ความที่บัญญัติไว้จึงมีเนื้อหาที่ เหมาะสมแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคย เสนอให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ พิจารณา	
	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	เสนอให้บัญญัติหน้าที่ของ คณะกรรมการในการรายงานข้อเท็จจริงที่ ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๗(๔) แยกออกจากหน้าที่ในการตรวจสอบการ ละเมิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๗(๑) และควรบัญญัติหน้าที่ของคณะกรรมการใน การรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้าน สิทธิมนุษยชนของประเทศ ตามวรรคสอง ให้แยกออกจากหน้าที่ในการรายงาน ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง เนื่องจาก ในวรรคท้ายของมาตรานี้ได้กำหนดให้การ จัดทำรายงาน ตามมาตรานี้ต้อง ประกอบด้วย ปัญหา อุปสรรค และ ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน ซึ่งรายละเอียดของรายงาน ดังกล่าว ไม่น่าจะสอดคล้องกับหน้าที่ของ คณะกรรมการในการรายงานข้อเท็จจริงที่ ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง	มีการแก้ไขให้สอดคล้องกับความเห็น ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติแล้ว
มาตรา ๔๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้น ปีงบประมาณ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา โดยอย่างน้อยให้	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
คณะกรรมการสรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะใน การดำเนินการด้วย และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการ ทั่วไป			
<p>มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลอันทำให้ สามารถระบุตัวตนของผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียน รวมทั้งข้อมูล ข่าวสารที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อ ปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจหรือตามกฎหมายหรือตาม คำสั่งศาล</p> <p>ผู้จัดทำและเผยแพร่รายงานตามหมวดนี้ หากได้ กระทำโดยสุจริต ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา ทางปกครอง หรือทางวินัย</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	<p>๑. ไม่สามารถคุ้มครองผู้ให้ข้อมูล เจ้าหน้าที่ หรือผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ได้อย่างเพียงพอ</p> <p>๒. การที่กำหนดให้กรรมการ อนุกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา จึงควรให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ รัฐดังกล่าวด้วย โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับ มอบหมายให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ถ้าการชี้แจง นั้นสุจริตให้ได้รับความคุ้มครองให้ไม่ต้องรับ ผิดทั้งทางแพ่ง และอาญา</p>	<p>๑. ความเห็นตามข้อ ๑ เห็นว่า เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ให้ ข้อมูลหรือความเห็น หรือผู้แจ้งหรือผู้ ร้องเรียน ร่างมาตรา ๕๙ จึงได้ กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ เปิดเผยข้อมูลอันทำให้สามารถระบุ ตัวตนของผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียน หรือ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเนื่องจาก การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>๒. ความเห็นตามข้อ ๒ เห็นว่า หากเจ้าหน้าที่กระทำโดยสุจริตย่อม ได้รับความคุ้มครองตามหลักทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้</p>
<p>หมวด ๓</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>			
มาตรา ๔๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ เป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติ บุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ	กระทรวงการ ต่างประเทศ	ช่วยประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติ หน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหา เหมาะสมและตามหลักกฎหมาย ทั่วไปคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ตาม ความเห็นที่เสนอแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>มาตรา ๔๘ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการและดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการบรรลุนิติกรรมและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น</p> <p>(๒) อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของคณะกรรมการและกรรมการ</p> <p>(๓) ศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และสนับสนุนให้มีการวิจัยเกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่นใดในด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนภารกิจและหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>๑. ควรให้แก้ไขสภาพปัญหาในปัจจุบันในเรื่องการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ต้องปรับเปลี่ยนระบบและกระบวนการทำงานตามความต้องการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในแต่ละชุดซึ่งไม่มีความแน่นอน และให้ความสำคัญแต่ละเรื่องแตกต่างกัน จึงก่อให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน</p> <p>๒. ควรให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้รายงานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการ</p> <p>๓. ควรให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนมีอำนาจในการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำแก่ประชาชนที่ได้รับความเสียหายด้วย</p>	<p>๑. ความเห็นข้อ ๑ ได้กำหนดกรอบหรือแนวทางในการวางระเบียบของคณะกรรมการเกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงานไว้แล้ว ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานของสำนักงานในการทำหน้าที่หน่วยธุรการเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากขึ้น</p> <p>๒. ความเห็นข้อ ๒ สอดคล้องกับร่างมาตรา ๒๘ วรรคสอง และร่างมาตรา ๓๕ วรรคสอง ที่กำหนดให้คณะกรรมการสามารถมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นบุคลากรในสำนักงานเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการได้</p> <p>๓. ความเห็นตามข้อ ๓ เป็นเรื่องที่สำนักงานสามารถที่จะดำเนินการได้เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการบรรลุนิติกรรมได้อยู่แล้วตามร่างมาตรา ๔๘</p>
<p>มาตรา ๔๙ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศในเรื่อง</p>	<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>๑.กรณีการจัดตั้งส่วนราชการในสังกัดสำนักงานขึ้นในภูมิภาคนั้น เห็นว่า ไม่มี</p>	<p>ไม่ได้กำหนดให้มีการตั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานและขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการดังกล่าว</p> <p>(๒) การกำหนดตำแหน่ง การจัดประเภทตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง และการเทียบตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๓) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การออกจากราชการ วินัยและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอื่นที่จำเป็นในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการและพนักงานราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๔) การบริหารจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของสำนักงาน</p> <p>(๕) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๖) การกำหนดคุณสมบัติ วิธีการสรรหา และการคัดเลือกเลขาธิการ</p> <p>(๗) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</p> <p>(๘) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา หรือผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ รวมทั้งเลขานุการ</p>		<p>ความจำเป็นเนื่องจากสามารถผ่านช่องทางของราชการที่มีอยู่ในปัจจุบันหลายช่องทาง เช่น ศูนย์ดำรงธรรม ยุติธรรมจังหวัด สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือช่องทางภาคเอกชน เช่น สภานายความอยู่แล้ว นอกจากนี้การจัดตั้งสำนักงานขึ้นในภูมิภาคเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณและกำลังคนอย่างมาก (มาตรา ๓๓ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๒.ควรเป็นส่วนราชการที่มีความเป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงจากหน่วยงานภาครัฐ</p>	<p>มนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาค และ ความในวรรคหนึ่งกำหนดให้สำนักงานอยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานจึงมีความเป็นอิสระและสอดคล้องกับความเห็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>
	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>๑. ควรให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในส่วนภูมิภาคในทุกภูมิภาค เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างทั่วถึง</p> <p>๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนขาดการทำงานเชิงรุกและมีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ โดยจากความไม่เพียงพอของจำนวนบุคลากรที่มีจำนวน ๒๐๐ คน แต่มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน จำนวน ๓๐ คน</p>	<p>๑. ร่างมาตรา ๓๔ ได้กำหนดคกลไกให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งหรือการร้องเรียนกรณีที่พบเห็นว่ามี การกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนต้องไม่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และต้องดำเนินการโดยมุ่งหมายให้การเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มี</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>และผู้ช่วยเลขานุการประจำประธานกรรมการและกรรมการ และการกำหนดเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว</p> <p>(๙) การอื่นใดอันจำเป็นต่อการกำกับหรือควบคุมการดำเนินงานของสำนักงานหรือการบังคับบัญชาเลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน หรือการทำให้บุคคลดังกล่าวทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๘) ต้องคำนึงถึงความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว</p> <p>การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ และภาระความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของบุคลากรแต่ละสายงานและระดับด้วย</p> <p>ในการออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีหน้าที่ลงนามในระเบียบหรือประกาศที่คณะกรรมการมีมติเห็นชอบแล้ว และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>		เท่านั้น	<p>สำนักงานส่วนภูมิภาคตามความเห็นข้อ ๑ แต่อย่างไร</p> <p>๒. ส่วนความเห็นในข้อ ๒ เกี่ยวกับการทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ร่างมาตรา ๓๔ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถทำงานในเชิงรุกได้โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก่อนแต่อย่างไร สำหรับประเด็นเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นร่างมาตรา ๔๙ ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณา กำหนดได้โดยต้องคำนึงถึงความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว</p>
	กระทรวงการต่างประเทศ	การจัดตั้งสำนักงานส่วนภูมิภาคจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความครอบคลุมของการรับข้อร้องเรียน และการตรวจสอบ	ร่างมาตรา ๓๔ ได้กำหนดกลไกให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งหรือการร้องเรียนกรณีที่พบเห็นว่ามี การกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชนต้องไม่มีลักษณะเป็นการ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		ข้อเท็จจริงในพื้นที่	สร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และต้อง ดำเนินการโดยมุ่งหมายให้การเสนอ เรื่องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเป็นไปโดยสะดวกและ รวดเร็ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มี สำนักงานส่วนภูมิภาคแต่อย่างใด
<p>มาตรา ๕๐ ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่ง ได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>การใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่ได้กำหนด ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้นำกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับการบริหารงาน บุคคลของข้าราชการโดยอนุโลม</p> <p>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ ข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๐ วรรคสาม ให้คณะกรรมการทำหน้าที่ เป็น ก.พ. ตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และมีอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ข้าราชการสำนักงานได้ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และ อำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p>	สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ	<p>๑. ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติองค์ประกอบ ของ ก.ส.ว่าเป็นอย่างไร (มาตรา ๓๗ ตาม ร่างเดิมที่เสนอโดย คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๒. ไม่ควรจะอิงกฎหมายของรัฐสภา เนื่องจากข้าราชการฝ่ายรัฐสภามีกฎหมาย</p>	สอดคล้องกับความเห็นของสภา นิติบัญญัติแห่งชาติโดยกำหนดให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคล ของสำนักงาน โดยในการบริหารงาน บุคคลให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลและคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.แล้วแต่กรณี</p>		<p>เป็นการเฉพาะ ดังนั้น เมื่อสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน มี ก.ส.เป็นองค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลแล้วจึงเห็นควรอิงกับกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน (มาตรา ๔๑ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>๓. ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการในร่างมาตรา ๔๑ (มาตรา ๔๒ ตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	<p>ข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการออกข้อกำหนดทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน ทั้งนี้ ข้อกำหนดทางจริยธรรมดังกล่าวต้องระบุด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร</p>	<p>ไม่มีผู้เสนอความเห็น</p>		
<p>มาตรา ๕๓ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการจะกำหนดให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการก็ได้</p> <p>ให้เลขาธิการทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการ</p>	<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p> <p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>เห็นควรกำหนดให้เลขาธิการรับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับร่างรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๒๐ (รับผิดชอบขึ้นตรงต่อองค์กรอิสระ)</p> <p>การกำหนดให้เลขาธิการขึ้นตรงต่อคณะกรรมการนั้น จะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ โดยเลขาธิการจะมีความ</p>	<p>ความในวรรคหนึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p> <p>เรื่องตำแหน่งเลขาธิการนั้นมีการกำหนดเหมือนกันในองค์กรอิสระทุกองค์กร(ยกเว้นคณะกรรมการการ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
		<p>ยุ่งยากในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากจะต้องรับคำสั่งจากกรรมการทุกคน รวม ๗ คน ดังนั้น จึงเห็นควรปรับแก้บทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคยเสนอให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณา</p>	<p>ตรวจเงินแผ่นดิน)เพื่อให้เลขาธิการขององค์กรอิสระต้องทำงานกับกรรมการทุกคนไม่เฉพาะแต่กับประธานกรรมการเท่านั้น เพราะการทำงานในองค์กรอิสระเป็นลักษณะ first among equals กล่าวคือ กรรมการทุกคนมีความเสมอภาคกัน ประธานกรรมการจึงเป็นเพียงผู้ยืนอยู่หน้าแถวในหมู่ผู้ที่เท่ากันเท่านั้น ความที่บัญญัติไว้จึงมีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>
	<p>งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐</p>	<p>กรณีตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรมาจากการสรรหาซึ่งอาจจะกำหนดให้มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี หรือ ๔ ปี ให้อยู่ในตำแหน่งไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้ ทั้งนี้ เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนควรคัดเลือกจากนักบริหารอาชีพที่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการ แต่ควรมีความเข้าใจในประเด็นภารกิจขององค์กรอย่างแท้จริง</p>	<p>เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีสถานะเป็นส่วนราชการ และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีฐานะเป็นข้าราชการจึงมิได้กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งไว้ แต่ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติ วิธีการสรรหา และการคัดเลือกเลขาธิการได้ เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสม</p>
<p>มาตรา ๕๔ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็น</p>	<p>สำนักงาน</p>	<p>การกำหนดให้การบรรจุและแต่งตั้งให้</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับ</p>

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ข้าราชการสำนักงาน และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เมื่อได้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกตามมาตรา ๔๙ (๖) แล้ว ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงนอกจาก (๑) หรือเทียบเท่า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p>	<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>ดำรงตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าตำแหน่งบริหารระดับต้นขึ้นไป ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งดังกล่าว และให้ประธานกรรมการสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ไม่สอดคล้องกับหลักการทั่วไปในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ดังที่ปรากฏในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่างๆ เช่น พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๗ และ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔๒ เนื่องจากหลักเกณฑ์การบรรจุแต่งตั้งข้าราชการตามบทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้ตำแหน่งบริหารระดับต้นต้องมีการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แต่เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ</p>	<p>ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว</p>
<p>มาตรา ๕๕ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการแทนก็ได้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ไม่มีผู้เสนอความเห็น</p>		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้เลขาธิการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน</p>			
<p>มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการเสนองบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการเสนองบประมาณรายจ่ายดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๕๘ วรรคสองประกอบด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง</p> <p>ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย</p>	<p>สภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>การจัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีทั้งสามวรรคควรให้เป็นมาตรฐานเดียวกับองค์กฤษฎีกาตามรัฐธรรมนูญอื่น</p>	<p>ความในมาตรานี้สอดคล้องกับความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว</p>
<p>มาตรา ๕๗ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณ</p>	<p>ไม่มีผู้เสนอความเห็น</p>		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>รายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเป็นการเฉพาะกรณี</p> <p>ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้สำนักงานส่งข้อมูลค่าขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงานมีความจำเป็น ต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ</p>			
<p>มาตรา ๕๘ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p> <p>ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน โดยให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงาน รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตามเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
หมวด ๔ บทกำหนดโทษ			
<p>มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือมาตรา ๔๐ วรรคสี่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
บทเฉพาะกาล			
<p>มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรง ตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ แต่ให้ยังคง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามวรรคหนึ่งมีสิทธิ ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทน อื่นตามที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบ</p>	งานสัมมนาที่รัฐสภา วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐	การสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ชุดใหม่ควรกระทำได้ทันทีโดยไม่ควรรอให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนชุดปัจจุบัน พ้นวาระ	เนื่องจากวิธีการได้มาซึ่ง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติชุด ปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับหลักสากล เกี่ยวกับกระบวนการได้มาซึ่ง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ ต้องมาจากความหลากหลายของภาค ส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงมีการแก้ไขเพิ่มเติม ให้เริ่มดำเนินการสรรหา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนับแต่ วันที่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ซึ่งสอดคล้อง กับความเห็นที่เสนอแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนตามมาตรา ๓๒ โดยให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งเพราะลาออก โดยให้คำนวณระยะเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจนถึงวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่</p> <p>ในกรณีผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามวรรคหนึ่ง ตาย ลาออก หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด และมีผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	<p>การบัญญัติเช่นนี้ ไม่มีเหตุผลเพียงพอและไม่เป็นธรรมแก่ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งผ่านหลักเกณฑ์และกระบวนการในการสรรหาที่ต้องชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งไม่มีหลักประกันใดๆ ว่าการสรรหาใหม่จะได้มาซึ่งบุคคลที่ดีมีคุณธรรม และมีความรู้ความสามารถมากกว่ากรรมการชุดปัจจุบัน จึงเห็นควรบัญญัติข้อยกเว้นเฉพาะกาลในเรื่องดังกล่าวไว้ ดังนี้ “มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๒๕๕๒”</p>	<p>ความที่บัญญัติไว้มีเนื้อหาเหมาะสมแล้ว</p>
<p>มาตรา ๖๑ ในวาระเริ่มแรก ให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ นอกจากต้องดำเนินการตามหมวด ๑ แล้ว ให้เป็นไปตาม</p>	<p>ไม่มีผู้เสนอความเห็น</p>		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>กระบวนกรและกำหนดเวลาดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คณะกรรมการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการ จัดแจ้ง การรับจัดแจ้ง และการเลือกกันเองตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ และ ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>(๒) ให้สำนักงานประกาศการรับจัดแจ้งและ ดำเนินการรับจัดแจ้งการเป็นองค์กรเอกชนด้านสิทธิ มนุษยชนตามมาตรา ๑๑ (๔) และสภาวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่ที่ระเบียบตาม (๑) ใช้บังคับ</p> <p>(๓) ให้องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสภา วิชาชีพซึ่งได้รับการจัดแจ้งตาม (๒) ดำเนินการเลือกกันเอง เพื่อเป็นกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ (๔) และ (๕) ให้ แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาตาม (๒)</p> <p>(๔) ให้กรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ตกลงวิธีการเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ (๖) ให้แล้วเสร็จภายในสิบวัน นับแต่วันที่พ้น กำหนดเวลาตาม (๓) และดำเนินการเลือกกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๑๑ (๖) ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่มีข้อตกลงวิธีการเลือกดังกล่าว</p> <p>(๕) เมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๔) แล้ว ให้กรรมการ สรรหาตามมาตรา ๑๑ ดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการ</p>			

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
<p>และระยะเวลาที่จะใช้ในการสรรหาตามมาตรา ๑๓ (๑) ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาตาม (๔)</p> <p>(๖) ให้กรรมการสรรหาคำเนิการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่พ้นกำหนดเวลาตาม (๕)</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้นำความในมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>			
<p>มาตรา ๖๒ ให้เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		
<p>มาตรา ๖๓ ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงาน</p>	ไม่มีผู้เสนอความเห็น		

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้			
<p>มาตรา ๖๔ ให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาเป็น ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิ และประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการ พนักงานราชการ หรือ ลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นสิทธิและประโยชน์อื่น ใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๔๙ (๒) กำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น</p> <p>ให้พระราชบัญญัติเครื่องแบบกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีระเบียบตามมาตรา ๔๙ (๓) ใช้บังคับ</p>	สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	เสนอให้แก้ไขถ้อยคำจาก “พนักงาน” เป็น “พนักงานราชการ” เพื่อให้สอดคล้อง กับตำแหน่งปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ใน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	ได้แก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๖๔ ให้ สอดคล้องกับความเห็นของ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติแล้ว
มาตรา ๖๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วย เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่น ของกรรมการตามมาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการและ กรรมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์			

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	ผู้เสนอความเห็น	ความเห็นที่เสนอ	ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ
ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับประธานกรรมการหรือกรรมการใน องค์กรอิสระอื่น แล้วแต่กรณี			
มาตรา ๖๖ บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ ออกตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้			
มาตรา ๖๗ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ตามหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ถ้าการนั้นอยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ส่วนการ ดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้			